

Publicerad 2024-01-12 07:47 av Alexander Gustafsson

Första fyra raderna är Jim Morrison inte mina.

Ode to most women.

Jumped, humped, born to suffer
Made to undress, in the wilderness

She dances in a ring of fire
And throws off the challenge with a shrug

I see magic, deeply hidden in you
It gives me hope
Who cares if it is a lie, as long as it offers us hope.

Det du så naket söker, en sanning i en lögn.
Trötta ögons parad, ett öde rum dränkt i skuggor.
Du kan skriva min vän, du kan skriva dig ur det här.
För du kan inte sova min vän, inte så länge hennes doft fyller detta dunkla rum.

Hon sa aldrig att hon älskade mig.
Inte med ord,
Men hon grät varje gång jag gick.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexander Gustafsson med Poeter.se id #27108 innehar upphovsrätten